

Arrest

nr. 92 038 van 23 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, op 24 september 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2012 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. SWIJSEN, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 augustus 2012 dienen verzoekers een asielaanvraag in.

1.2. Op 3 september 2012 worden verzoekers gehoord door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 11 september 2012 worden de beslissingen tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag genomen. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Bosnische moslim, afkomstig uit Bijeljina (Republika Srpska, Bosnië-Herzegovina). U heeft de Bosnische nationaliteit. U bent officieel gehuwd met Z. J. {...} (O.V. xxxxxxx). Sinds 8 maart 2012 kenden uw dochters, [...], problemen op school. Ze werden gepest door Servische kinderen omwille van hun afkomst en hun geloofsovertuiging. Ze zongen nationalistische liederen en uw dochter werd verweten een Turkse te zijn. Uw echtgenote deed haar beklag bij de schooldirecteur. Deze zou geantwoord hebben dat het niet erg was. Om die reden kampen zowel u als uw dochters met psychische problemen, zoals nervositeit. Jullie consulteerden hiervoor een arts en kregen medicatie. Op 10 maart 2012 werd u in de buurt van de school geslagen door enkele familieleden van de Servische kinderen omdat u naar hen was gestapt om te klagen. Hierop diende u éénmaal een klacht in bij de politie van Bijeljina. U vertelde uw verhaal, de politie nam hiervan nota en stelde een proces-verbaal op. De zaak werd daarop door de politie doorgestuurd naar de Rechtbank van Eerste Aanleg in Bijeljina. Nadien kregen zowel u als uw belagers een oproepingsbrief van deze rechtbank. Naar aanleiding hiervan werd u echter bedreigd door uw belagers die eisten dat u uw klacht zou intrekken. U diende geen klacht in nav deze bedreigingen omdat u schrik had de zaken er enkel erger door te zullen maken. Op 18 augustus 2012 heeft u Bosnië verlaten. De volgende dag kwam u aan in België. Op 22 augustus 2012 heeft u hier in België asiel aangevraagd. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: de identiteitskaart van uw dochter Amra, uitgereikt op 10 oktober 2011 te Bijeljina; uw paspoort dd. 31 juli 2012; het paspoort van uw echtgenote dd. 14 augustus 2012; het paspoort van uw dochter, [...], dd. 20 juni 2012; het paspoort van uw dochter, Alma, dd. 29 mei 2012; het paspoort van uw dochter, [...] dd. 29 mei 2012; een medisch attest dd. 12 maart 2012 afgeleverd door een psychiater van het ziekenhuis "Sveti Vracevi" in Bijeljina; twee medische attesten, uitgereikt op 8 juli 2012 door dokter Vinko Djuric van het medisch centrum in Bijeljina; een oproepingsbrief, uitgereikt op 10 juli 2012 door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Bijeljina; en een proces-verbaal, uitgereikt op 12 maart 2012 door de politie van Bijeljina.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Bosnië-Herzegovina vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde feiten (geslagen en bedreigd door familieleden van Servische kinderen door wie uw dochters werden gepest) problemen van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn (CGVS, p. 3). Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor bovenvermelde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Bosnië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige autoriteiten. U hebt zelf nooit problemen gekend met uw autoriteiten (CGVS, p. 7). U verklaarde dat u na de slagen door familieleden van Servische kinderen zonder problemen een beroep kon doen op de politie. De politie noteerde uw verklaringen en maakte een proces-verbaal op waarvan u een kopie ontving. De zaak werd daarop door de politie doorgestuurd naar de Rechtbank van Eerste Aanleg in Bijeljina. Nadien kregen zowel u als uw belagers een oproeping van deze rechtbank (CGVS, p. 6). Uit bovenstaande dient geconcludeerd te worden dat de autoriteiten voldoende inspanningen geleverd hebben om de dader te kunnen berechten. U stelde weliswaar dat u na het ontvangen van uw oproeping door familieleden van

Servische kinderen bedreigd werd. U meldde dit echter niet aan uw autoriteiten omdat u bang was de zaak nog erger te zullen maken (CGVS, p. 6) Uw echtgenote voegde toe dat u niet naar de politie bent gegaan om een klacht in te dienen nav de bedreigingen omdat jullie het land gingen verlaten (CGVS echtgenote, p. 4). Het doel van een klacht bij de autoriteiten is echter het voorkomen of oplossen van problemen. Het is de taak van de autoriteiten om u, indien nodig, bescherming te bieden en een onderzoek te voeren. Om dergelijk onderzoek te voeren moeten de autoriteiten evenwel op de hoogte zijn van alle gegevens betreffende uw problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij vanzelfsprekend ook niet optreden. Bovendien dient opgemerkt te worden dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat de Bosnische autoriteiten en de Bosnische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel er binnen de Bosnische politie cruciale hervormingen noodzakelijk zijn, slaagt de politie erin om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen. De afgelopen jaren werd een gestage vooruitgang vastgesteld inzake de samenwerking, communicatie en coördinatie tussen de verschillende veiligheidsdiensten onderling en tussen de politiediensten en het vervolgingsapparaat. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle Bosnische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. U toonde niet aan en legde geen begin van bewijs neer dat u in geval van problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij eventuele toekomstige problemen zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige autoriteiten.

Ten slotte haalde u aan dat uzelf en uw dochters, [...] kampen met psychische problemen, hetgeen u staaft aan de hand van medische attesten. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt echter dat jullie in Bosnië wel degelijk toegang hadden tot de gezondheidszorg (CGVS, p. 7). De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Jullie identiteitsgegevens en nationaliteit worden immers niet betwist. Dat u een klacht indiende bij de politie en door de rechtbank werd opgeroepen als getuige staat evenmin ter discussie.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.”

De tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Bosnische moslima, afkomstig uit Bijeljina (Republika Srpska, Bosnië-Herzegovina). U heeft de Bosnische nationaliteit. U bent officieel gehuwd met N. J.{..} (O.V.xxxxxxx). Sinds maart 2012 kenden uw dochters problemen op school. Ze werden meermaals gepest door Servische kinderen omwille van hun geloofsovertuiging. Ze zongen nationalistische liederen. Hierdoor kampen uw dochters met psychische problemen. In maart 2012 werd uw echtgenoot aangevallen door de ouders van de Servische kinderen omdat hij zijn beklag deed bij hen. Uw echtgenoot ging éénmaal naar de politie van Bijeljina om klacht in te dienen. Uw echtgenoot vertelde zijn verhaal, de politie nam hiervan nota en stelde een proces-verbaal op. Nadien kregen zowel uw echtgenoot als de belagers van uw echtgenoot een oproepingsbrief van de rechtbank van Bijeljina. Daarna werd uw echtgenoot echter bedreigd door zijn belagers omdat hij een klacht had ingediend. Op 18 augustus 2012 heeft u Bosnië verlaten. De volgende dag kwam u aan in België. Op 21 augustus 2012 heeft u hier in België asiel aangevraagd. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw paspoort, afgeleverd op 14 augustus 2012.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal steunt op dezelfde motieven die door uw echtgenoot, N. J. {..}, werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

" Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Bosnië-Herzegovina vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde feiten (geslagen en bedreigd door familieleden van Servische kinderen door wie uw dochters werden gepest) problemen van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn (CGVS, p. 3). Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor bovenvermelde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Bosnië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige autoriteiten. U hebt zelf nooit problemen gekend met uw autoriteiten (CGVS, p. 7). U verklaarde dat u na de slagen door familieleden van Servische kinderen zonder problemen een beroep kon doen op de politie. De politie noteerde uw verklaringen en maakte een proces-verbaal op waarvan u een kopie ontving. De zaak werd daarop door de politie doorgestuurd naar de Rechtbank van Eerste Aanleg in Bijeljina. Nadien kregen zowel u als uw belagers een oproeping van deze rechtbank (CGVS, p. 6). Uit bovenstaande dient geconcludeerd te worden dat de autoriteiten voldoende inspanningen geleverd hebben om de dader te kunnen berechten. U stelde weliswaar dat u na het ontvangen van uw oproeping door familieleden van Servische kinderen bedreigd werd. U meldde dit echter niet aan uw autoriteiten omdat u bang was de zaak nog erger te zullen maken (CGVS, p. 6). Uw echtgenote voegde toe dat u niet naar de politie bent gegaan om een klacht in te dienen nav de bedreigingen omdat jullie het land gingen verlaten (CGVS echtgenote, p. 4). Het doel van een klacht bij de autoriteiten is echter het voorkomen of oplossen van problemen. Het is de taak van de autoriteiten om u, indien nodig, bescherming te bieden en een onderzoek te voeren. Om dergelijk onderzoek te voeren moeten de autoriteiten evenwel op de hoogte zijn van alle gegevens betreffende uw problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij vanzelfsprekend ook niet optreden. Bovendien dient opgemerkt te worden dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat de Bosnische autoriteiten en de Bosnische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel er binnen de Bosnische politie cruciale hervormingen noodzakelijk zijn, slaagt de politie erin om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen. De afgelopen jaren werd een gestage vooruitgang vastgesteld inzake de samenwerking, communicatie en coördinatie tussen de verschillende veiligheidsdiensten onderling en tussen de politiediensten en het vervolgingsapparaat. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle Bosnische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. U toonde niet aan en legde geen begin van bewijs neer dat u in geval van problemen geen of

onvoldoende beroep kon doen – of bij eventuele toekomstige problemen zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige autoriteiten.

Ten slotte haalde u aan dat uzelf en uw dochters, [...] kampen met psychische problemen, hetgeen u staaft aan de hand van medische attesten. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt echter dat jullie in Bosnië wel degelijk toegang hadden tot de gezondheidszorg (CGVS, p. 7). De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Jullie identiteitsgegevens en nationaliteit worden immers niet betwist. Dat u een klacht indiende bij de politie en door de rechtbank werd opgeroepen als getuige staat evenmin ter discussie. "

Derhalve kan uw asielaanvraag evenmin in overweging worden genomen.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Deze bevestigen enkel uw identiteitsgegevens en nationaliteit, welke niet betwist worden.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 4 oktober 2012 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen nota ingediend. Het administratief dossier werd tijdig ingediend op 12 oktober 2012.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel. Gelet op de onderlinge samenhang worden beide middelen samen besproken.

Verzoekers betogen het volgende:

"Verzoekers menen volgend middel te kunnen aanvoeren tegen de motivering van de beslissing tot weigering van inoverwegingname :

Eerste middel

Schending van artikel 57/6/1 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Doordat de Commissaris-Generaal stelt dat het door verzoekers vertelde asielrelaas niet van die aard is om aan te tonen dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op schade door ernstig lijden. De Commissaris-Generaal meent dan ook dat de asielaanvraag niet in overweging dient genomen te worden.

Terwijl ar. 57/7ter Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet dat:

"De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoont met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan :

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
 - b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
 - c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
 - d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
 - e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.]"*
- Dat verzoekers menen aan deze voorwaarden te hebben voldaan.*

Dat uit het asielrelaas immers voldoende blijkt dat er wel degelijk een reëel risico bestaat op schade door ernstig lijden.

Dat verzoekers en hun dochters geslagen en vernederd werden door de kinderen van Servische gezinnen.

Dat zij hier verwond door werden.

Dat zij tevens psychisch lijden hierdoor, getuige de neergelegde medische attesten.

Dat de lokale autoriteiten in Bosnië niet voor voldoende bescherming kunnen zorgen.

Dat verzoekers tevens volgende documenten neerlegden ter CGVS:

Identiteitskaart

Paspoort

Oproepingsbrief voor vader door de rechtbank van eerste aanleg te Bijeljina Proces-verbaal klachtnaerlegging door vader Twee medische attesten Dat hieruit voldoende blijkt dat de voorwaarden voldaan zijn.

Schending van het algemene rechtsbeginsel van de motiveringsplicht

Dat de Commissaris-Generaal er niet in slaagt afdoende te motiveren waarom verzoekers niet zouden voldaan hebben aan de voorwaarden voorzien in art. 57/7ter Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Dat hij hierdoor ten onrechte toepassing heeft gemaakt van art. 57/6/1 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Dat hij hierdoor de motiveringsplicht heeft geschonden.

Dat verzoekers aldus voldoen aan de voorwaarden die gesteld worden door art. 57/7ter. Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Dat voldoende is aangetoond dat het verhaal geloofwaardig is en aldus geen toepassing van art. 57/6/1 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan gemaakt worden, nu wel voldoende aangetoond is dat er sprake is van een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op schade door ernstig lijden.

Dat de beroepstermijn nog niet verstreken is.

Dat verzoekers aldus terecht beroep aantekenen tegen de beslissing tot niet- inoverwegingname.

Dat verzoekers vragen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de weigeringsbeslissing tot niet- inoverwegingname van een asielaanvraag van een onderdaan uit een veilig land zou vernietigen en schorsen, op basis van het feit dat de Commissaris-Generaal in deze een overtreding van substantiële en op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen begaat.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De uitdrukkelijke motiveringsplicht verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. In casu geven de bestreden beslissingen duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan zij zijn genomen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen inhoudelijke argumenten ontwikkelen tegen de bestreden beslissingen, zodat zij in wezen de schending aanvoeren van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.3. De bestreden beslissing is genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te stoelen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

De wetgever heeft voorzien in deze specifieke procedure, met name de niet in overwegingname van de asielaanvraag van asielzoekers afkomstig uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst en waarbij uit de verklaringen niet duidelijk blijkt dat er redenen zijn om in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut. Met het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 1 juni 2012, hierna: het KB van 26 mei 2012) is een lijst van veilige landen van herkomst vastgelegd.

Artikel 1 van het KB van 26 mei 2012 luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- Albanië*
- Bosnië-Herzegovina*
- India*
- Kosovo*
- FYROM*
- Montenegro*
- Servië”*

In de aanhef van het verslag aan de koning bij het KB van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst.”

In fine van het verslag aan de koning bij het KB van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.”

3.4. De verzoekende partijen betwisten niet dat zij uit een veilig land afkomstig zijn.

3.5. Uit de bestreden beslissingen blijkt voorts dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoekers niet duidelijk blijkt dat wat hen betreft aangaande Bosnië, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

De verzoekende partijen gaan enkel in op de motieven van de bestreden beslissingen die stellen dat zij niet duidelijk hebben aangetoond dat er wat hen betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. In die gevallen beperken de verzoekende partijen zich evenwel tot een herhalen van hun asielmotieven zonder evenwel in concreto in te gaan op de motieven van de bestreden beslissingen waarom zij dit niet hebben aangetoond. Zoals reeds hoger gesteld heeft de verwerende partij in haar beoordeling, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissingen, rekening gehouden met de verklaringen, die verzoekers thans in het verzoekschrift herhalen. Met een dergelijk betoog, met name de loutere herhaling van hun asielmotieven zonder aan te geven waarom de beoordeling van de verwerende partij dienaangaande onjuist is, maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat de bestreden beslissingen zijn genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Een schending van de motiveringsplicht of van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

De middelen zijn ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER